

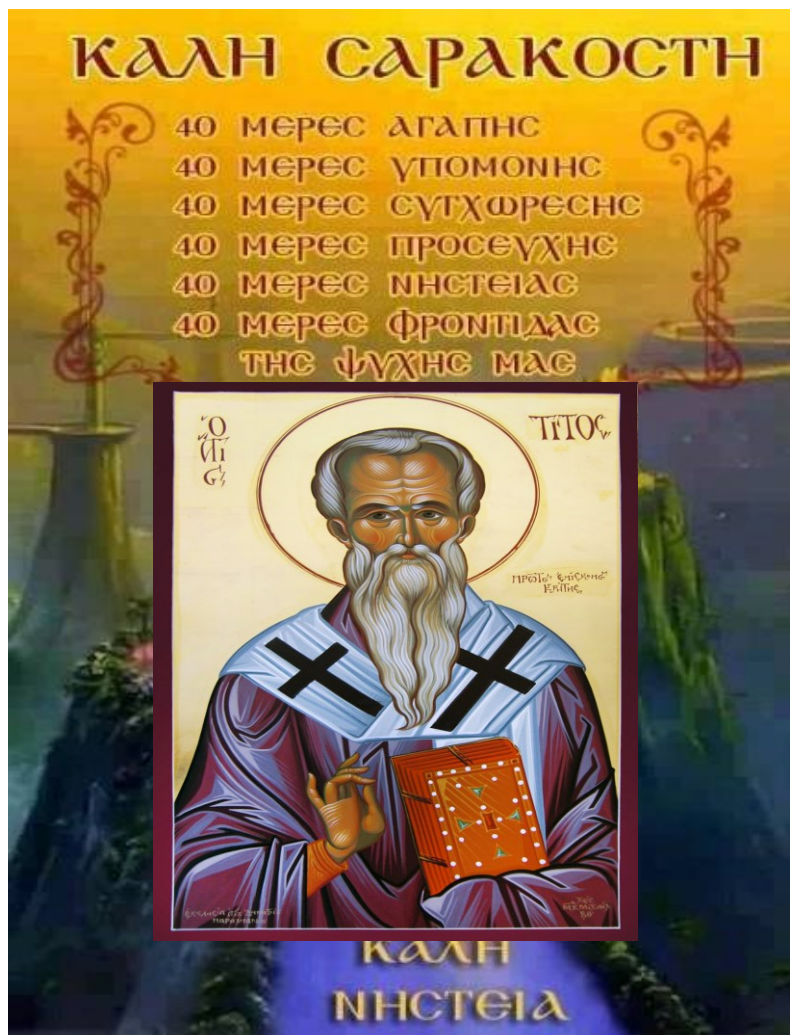
ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2024.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ήχος β'.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ
θαυματοργοῦ Τίτου.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της ημέρας:
<https://www.synaxarion.gr/gr/m/4/d/2/sxsaintlist.aspx>

ΟΡΘΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

- ❖ **Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**
- ❖ **Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (ἐκ
β').**

Ψαλμὸς 3.

- ❖ **Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ·**
- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 - ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 - ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
 - ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.
 - ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.
 - ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
 - ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

- ❖ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ
κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ
ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
- ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός
μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε
τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός
μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε
τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ
ὀρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς
σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ
καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ
ιδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ
ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς
μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος
ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
 Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 - ❖ ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.
 - ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 - ❖ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 - ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
 - ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
 - ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου·
 - ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

- ❖ μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 - ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
 - ❖ κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 - ❖ ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 - ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
 - ❖ ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με,
 - ❖ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 - ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

- ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 - ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 - ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
 - ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἢ νεότης σου.
 - ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 - ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσεῖ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 - ❖ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

- ❖ καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς,
ὤκτειρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ
ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε**, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
 - ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. (διάψαλμα).
 - ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
 - ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
 - ❖ ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
 - ❖ γνῶρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

- ❖ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
 - ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία. ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
 - ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου
 - ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**.
 - ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:
Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**.....**), τοῦ
 τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
 τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
 Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
 ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
 καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
 χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
 αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,**

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στίχ, α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά
μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, δ'. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς
γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, ΗΧΟΣ Β'

Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ
γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι
Ἄγαθέ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός η-
μῶν, **πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου,**
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα ...

Ἄκτισε φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργὸς τὰ
χείλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν

τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ημῶν, **πρεσβείαις τοῦ
ιεράρχου, σῶσον ἡμᾶς.**

Καὶ νῦν ...

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου, ἐξεγείρας με
Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν
καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν σε, Ἁγία Τριάς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός ημῶν, **διὰ τῆς Θεοτόκου
ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἔτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.**Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Κατανυκτικὰ Ἦχος β'.**

Ἐλέησόν με εἶπεν ὁ Δαυΐδ, κἀγὼ σοι
κράζω· Ἥμαρτον Σωτήρ, τὰς ἐμὰς
ἀμαρτίας διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας,
ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με, ἐπὶ
δυσὶν ἀμαρτήμασιν ὁ Δαυΐδ ἐθρήνει, ἐπὶ
μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι,
ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν
ἔβρεχεν, ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ
κέκτημαι, ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι·
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε μὴ παρίδης με, δεόμενον
ἀντιλήψεως τῆς ὑπὸ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ
πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· Ἐλέησόν με.

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἦχος α' Του λίθου
σφραγισθέντος.**

Νηστεία καὶ δεήσει, ἑαυτοὺς
καθαρίσωμεν, καὶ πενήτων προμηθεῖα
τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, στενάξωμεν,
πενθήσωμεν θερμῶς, ὡς ἔχωμεν καιρὸν
ἐπιστροφῆς, ἵνα πένθους αἰωνίου, τοῦ ἐν

φλογὶ γεέννης λυτρωθείημεν, δόξαν
ἀναπέμποντες Χριστῷ, μετάνοιαν
ὀρίσαντι βροτοῖς, πᾶσι τοῖς
ἐπιστρέφουσι, γνώμης εὐθύτητι.

Δόξα .. Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον.

**Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία,
σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα
δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ
πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς
πόθῳ, ἀνευφημοῦντάς σε καὶ βοῶντάς
σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ
προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου
σου.**

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἰηχος γ' Εὐφραινέσθω τὰ
οὐράνια.**

**Τῇ νηστεία εὐφραϊνόμενοι, ταῖς
ὕμνωδίαις ἀγαλλόμενοι, καὶ ταῖς
ἐντεύξεσι κράτος, κατὰ πάντων τῶν
παθῶν, φερόμενοι πατήσωμεν, τοῦ
Βελίार τὰ ἔνεδρα, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ
συνεπόμενοι. Τὸν Σταυρόν σου βλέψαι
ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς οἰκτίρμων παρέχων τὸ
μέγα ἔλεος.**

**Δόξα .. Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον. Τὴν
ὠραιότητα.**

**Θεομακάριστε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, τὴν
ἀσθενοῦσάν μου, ψυχὴν θεράπευσον,**

ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταιίσμασι
 Θεοτόκε· ὄθεν καὶ κραυγάζω σοι,
 στεναγμῶ τῆς καρδίας μου. Δέξαι με
 πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα,
ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι· Χαῖρε Θεοῦ
οἰκητήριον.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια-
 παντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιω-
 θῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ
 κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
 καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
 μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
 ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρι-
 σθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα
 λευκανθήσομαι.

- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·

- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

(Εξόδου κεφ. ιε').

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει.

**Τὼ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.**

**Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ'
αἰῶνα καὶ ἔτι.**

**Ὅτι εἰσήλθεν ἵππος Φαραώ σὺν ἄρμασι
καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ
ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ
τῆς θαλάσσης οἱ δέ υἱοὶ Ἰσραὴλ
επορεύθησαν διὰ ξηράς ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

(Δευτερονομίου κεφ. λβ').

Νόμου γραφέντος, ἀύθις ὠδή Μωσέως.

1 Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ

ακουέτω η γή ρήματα εκ στόματος μου.
2 προσδοκάσθω ως υετός τό απόφθεγμα
μου, καί καταβήτω ως δρόσος τά ρήματά
μου, ωσει όμβρος επ' άγρωστιν καί ωσει
νιφετός επί χόρτον.

3 ότι τό όνομα Κυρίου εκάλεσα δότε
μεγαλωσύνην τώ Θεώ ημών.

4 Θεός, αληθινά τά έργα αυτού, καί
πάσαι αι οδοί αυτού κρίσεις Θεός πιστός,
καί ουκ έστιν αδικία, δίκαιος καί όσιος
Κύριος.

5 ημάρτοσαν ουκ αυτώ τέκνα μωμητά,
γενεά σκολιά καί διεστραμμένη.

6 ταύτα Κυρίω ανταποδίδοτε; ούτω λαός
μωρός καί ουχί σοφός; ουκ αυτός ούτός
σου πατήρ εκτήσατό σε καί εποίησέ σε
καί έπλασέ σε;

7 μνήσθητε ημέρας αιώνος, σύνετε έτη
γενεάς γενεών επερώτησον τον πατέρα
σου, καί αναγγελεί σοι, τούς
πρεσβυτέρους σου, καί ερούσί σοι.

8 ότε διεμέριζεν ο Ύψιστος έθνη, ως
διέσπειρεν υιούς Αδάμ, έστησεν όρια
εθνών κατά αριθμόν αγγέλων Θεού,

9 καί εγενήθη μερίς Κυρίου λαός αυτού
Ιακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αυτού
Ισραήλ.

10 αυτάρκησεν αυτόν εν γή ερήμω, εν
δίψει καύματος εν γή ανύδρω εκύκλωσεν
αυτόν καί επαίδευσεν αυτόν καί
διεφύλαξεν αυτόν ως κόρην οφθαλμού,

11 ως αετός σκεπάσαι νοσσιάν αυτού καί
επί τοίς νοσσοίς αυτού επεπόθησε,
διείς τάς πτέρυγας αυτού εδέξατο
αυτούς καί ανέλαβεν αυτούς επί τών
μεταφρένων αυτού.

12 Κύριος μόνος ήγεν αυτούς, καί ουκ ήν
μετ' αυτών θεός αλλότριος.

13 ανεβίβασεν αυτούς επί τήν ισχύν τής
γής, εψώμισεν αυτούς γενήματα αγρών
εθήλασαν μέλι εκ πέτρας καί έλαιον εκ
στερεάς πέτρας,

14 βούτυρον βοών καί γάλα προβάτων
μετά στέατος αρνών καί κριών, υιών
ταύρων καί τράγων, μετά στέατος
νεφρών πυρού, καί αίμα σταφυλής έπιον
οίνον.

15 καί έφαγεν Ιακώβ καί ενεπλήσθη, καί
απελάκτισεν ο ηγαπημένος, ελιπάνθη,
επαχύνθη, επλατύνθη καί εγκατέλιπε τόν
Θεόν τόν ποιήσαντα αυτόν καί απέστη
από Θεού σωτήρος αυτού.

16 παρώξυνάν με επ' αλλοτρίοις, εν
βδελύγμασιν αυτών παρεπίκρανάν με
17 έθυσαν δαιμονίοις καί ου Θεώ, θεοίς,
οίς ουκ ήδειςαν καινοί καί πρόσφατοι
ήκασιν, ούς ουκ ήδειςαν οι πατέρες
αυτών.

18 Θεόν τόν γεννήσαντά σε εγκατέλιπες
καί επελάθου Θεού τού τρέφοντός σε.

19 καί είδε Κύριος καί εζήλωσε καί
παρωξύνθη δι' οργήν υιών αυτού καί

θυγατέρων

20 καί εἶπεν ἀποστρέψω τό πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καί δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν ὅτι γενεά ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

21 αὐτοί παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώξυνάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καγῶ παραζηλώσω αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπί ἔθνει ἀσυνέτω παροργιώ αὐτούς.

22 ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄδου κάτω, καταφάγεται γῆν καί τά θεμέλια ορέων.

23 συνάξω εἰς αὐτούς κακά καί τά βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.

24 τηκόμενοι λιμῶ καί βρώσει ορνέων καί οπισθότονος ἀνίατος οδόντας θηρίων εξαποστελώ εἰς αὐτούς μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπί τῆς γῆς.

25 ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα καί ἐκ τῶν ταμιείων φόβος νεανίσκος σύν παρθένω, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

26 εἶπα διασπερώ αὐτούς, παύσω δέ ἐξ ἀνθρώπων τό μνημόσυνον αὐτῶν,

27 εἰ μή δι ὀργήν ἐχθρῶν, ἵνα μή μακροχρονίσωσιν, ἵνα μή συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι, μή εἰπωσιν ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλή, καί οὐχί Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

28 ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκός βουλήν ἐστι,

καί ουκ ἔστιν ἐν αυτοῖς ἐπιστήμη.

29 ουκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα
καταδεξιάσθωσαν εἰς τόν ἐπιόντα χρόνον.

30 πῶς διώξεται εἰς χιλίους καί δύο
μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μή ὁ Θεός
ἀπέδοτο αὐτούς καί Κύριος παρέδωκεν
αὐτούς;

31 ὅτι ουκ εἰσὶν ὡς ὁ Θεός ἡμῶν οἱ θεοί
αὐτῶν οἱ δέ ἐχθροί ἡμῶν ἀνόητοι.

32 ἐκ γάρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἀμπελος
αὐτῶν, καί ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ
Γομόρρας ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ
χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς

33 θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καί
θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

34 ουκ ἰδοῦ ταῦτα συνήκται παρ' ἐμοί καί
ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

35 ἐν ἡμέρα ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω,
ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῆ ὁ πούς αὐτῶν ὅτι
ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς, καί
πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

36 ὅτι κρινεῖ Κύριος τόν λαόν αὐτοῦ καί
ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται
εἶδε γάρ παραλελυμένους αὐτούς καί
ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καί
παρειμένους.

37 καί εἶπε Κύριος πού εἰσιν οἱ θεοί
αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθισαν ἐπ' αὐτοῖς;

38 ὧν τό στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν
ἠσθίετε καί ἐπίνετε τόν οἶνον τῶν
σπονδῶν αὐτῶν; ἀναστήτωσαν καί

βοηθησάτωσαν υμίν καί γενηθήτωσαν
 υμίν σκεπασταί.

39 ίδετε ίδετε ότι εγώ ειμι, καί ουκ έστι
 Θεός πλήν εμού εγώ αποκτενώ καί ζήν
 ποιήσω, πατάξω καγώ ίάσομαι, καί ουκ
 έστιν ός εξελείται εκ τών χειρών μου.

40 ότι αρώ εις τόν ουρανόν τήν χειρά μου
 καί ομούμαι τή δεξιά μου καί ερώ ζώ εγώ
 εις τόν αιώνα,

41 ότι παροξυνώ ως αστραπήν τήν
 μάχαιράν μου, καί ανθέξεται κρίματος η
 χείρ μου, καί αποδώσω δίκην τοίς
 εχθροίς καί τοίς μισούσί με ανταποδώσω
 42 μεθύσω τά βέλη μου αφ' αίματος, καί
 η μάχαιρά μου φάγεται κρέα, αφ'
 αίματος τραυματιών καί αιχμαλωσίας,
 από κεφαλής αρχόντων εχθρών.

43 ευφράνθητε, ουρανοί, άμα αυτώ, καί
 προσκυνησάτωσαν αυτώ πάντες άγγελοι
 Θεού ευφράνθητε, έθνη μετά τού λαού
 αυτού, καί ενισχυσάτωσαν αυτώ πάντες
 υιοί Θεού ότι τό αίμα τών υιών αυτού
 εκδικάται, καί εκδικήσει καί ανταποδώσει
 δίκην τοίς εχθροίς καί τοίς μισούσιν
 ανταποδώσει, **καί εκκαθαριεί Κύριος τήν
 γήν τού λαού αυτού.**

Δόξα ... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

(Α' Βασιλειών κεφ. β').

Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Άγιος εἶ, Κύριε, καί σέ υμνεῖ τό πνεῦμα
μου.

Κύριος ανέβη εἰς οὐρανοῦς καί
εβρόντησεν, αὐτός κρινεῖ ἄκρα γῆς
δίκαιος ὢν καί δίδωσιν ἰσχύν τοῖς
βασιλεύσιν ἡμῶν καί υψώσει κέρασ
χριστοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

(Αββακούμ κεφ. γ').

**Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Αββακούμ,
φράσον.**

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.
Κύριος ὁ Θεός δύνამίς μου καί τάξει
τούς πόδας μου εἰς συντέλειαν
Και ἐπὶ τὰ υψηλά ἐπιβιβά με τοῦ
νικήσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

(Ησαΐου κεφ. κς').

Ησαΐου πρόρρησις, εὐχή τό πλέον.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.
Αναστήσονται οἱ νεκροί, καί
εγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καί
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ ἡ γάρ

δρόσος η παρά σου ίαμα αυτοίς εστιν, η
δέ γή τών ασεβών πεσειται.

Βάδιζε, λαός μου, είσελθε εις τό
ταμειόν σου, απόκλεισον τήν θύραν
σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον,
έως άν παρέλθη η οργή Κυρίου.

Δόξα ... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

(Ιωνά κεφ. β').

Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.

Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σώσον ημάς,
Κύριε.

Φυλασόμενοι μάταια καί ψευδή έλεον
αυτών εγκατέλιπον.

Εγώ δέ μετά φωνής αιnéσεως καί
εξομολογήσεως θύσω σοι όσα ηυξάμην
αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τώ
Κυρίω.

Δόξα ... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

(Δανιήλ κεφ. γ').

Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών νέων.

Τών πατέρων καί ημών Θεός, ευλογητός
εί.

Ευλογημένος εί ο επί θρόνου δόξης τής

**βασιλείας, ο υπερύμνητος και
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.
Ευλογημένος εί εν τώ στερεώματι τού
ουρανού, ο υπερύμνητος και
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.
(Δανιήλ κεφ. γ') Τόν Δεσπότην
ύμνησον η κτιστών φύσις.**

**Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα
και υπερυψούτε εις πάντας τούς
αιώνας.**

**Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν
Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, άγγελοι Κυρίου, ουρανοί
Κυρίου τόν Κύριον υμνείτε και
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, ύδατα πάντα τά υπεράνω τών
ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου τόν
Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, ήλιος και σελήνη, άστρα τού
ουρανού, τόν Κύριον υμνείτε και
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, πάς όμβρος και δρόσος και
πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον υμνείτε**

καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πύρ καί καύμα, ψύχος καί
καύσων, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί
ψύχος, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάχνοι καί χιόνες, αστραπαί
καί νεφέλαι, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, φώς καί σκότος, νύκτες καί
ημέραι, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα
τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον υμνείτε
καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί,
κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοίς
ύδασι, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά του
ουρανού, τά θηρία, καί πάντα τά κτήνη,
τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, υιοί των ανθρώπων,
ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου,
τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαί δικαίων,

όσοι καί ταπεινοί τή καρδία, τόν Κύριον
υμνεíte καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς
αιώνας.

Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, καί Μισαήλ,
τόν Κύριον υμνεíte καί υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται καί
Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον υμνεíte καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί Άγιον
Πνεύμα, τόν Κύριον υμνούμεν καί
υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν καί
προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες καί
υπερυψούντες αυτόν εις τούς αιώνας.

Δόξα ... Καί νῦν ...

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ.

(Λουκά κεφ. α' 68-79) Προσευχή
Ζαχαρίου.

Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

Εύλογητός κύριος ό θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι
ἐπεσκέψατο καί ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ.

καί ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ
Δαυίδ παιδός αὐτοῦ,
καθώς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων
ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,

σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς
 πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
 καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.
 ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
 πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως
 ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας
 λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
 δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς
 ἡμέραις ἡμῶν.
 Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου
 κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον
 κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
 τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
 αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
 σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.
 ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ
 ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
 θανάτου καθημένοις.
**τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
 ὁδὸν εἰρήνης.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

KANONES.

Κανὼν α', Ὁδὴ α', τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός.

**«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
 Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
 Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
 ἡμῶν ἄσωμεν».**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός, δεινῶς
ἐμπαγέντα, καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς,
θησαυρὸς ὑπάρχων ἀπαθείας, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις με τίτε διάσωσον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τῆ θεία τοῦ Πνεύματος ἐκλογῆ, Θεῶ
προσηνέχθης, ἐκ σπαργάνων τῶν
μητρικῶν, καὶ τῆς ἀπειράνδρου
Θεοτόκου, μύστης καὶ λάτρις
ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν,
θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τὴν τῶν
παθῶν ὄθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον,
ἠδύνεις Πάτερ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ...

Νέον ὡς τοῦ Παύλου σε φοιτητήν, τίτον
εὐφημοῦμεν τῶν ἐκείνου γὰρ ζηλωτής,
ἀγώνων ἐδείχθης θεομάκαρ, καὶ σὺν
αὐτῷ τὸ στέφος εἴληφας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρός, ἀπάτορα
τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς,
ἐκύησας μόνη Θεομητορ, ὡς ὑπερτέρα
πάσης κτίσεως.

**Κανὼν α', Ὠδὴ β', Τριωδίου Ἦχος α' Ὁ
Εἰρμὸς.**

«**Ίδετε ἴδετε, ὅτι Θεὸς ἐγὼ εἰμι**, ὁ δου-
λωθέντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ, τῷ
Μωϋσῆ δημογωγεῖν, ἐν ἐρήμῳ προ-
στάξας, καὶ σώσας ὡς δυνατὸς τῆ
ἐξουσία μου».

Υἱοθετήσας με, διὰ λουτροῦ βαπτίσμα-
τος, ὁ ὑπεράγαθος Πατήρ, πλούτῳ πα-
ντοίων ἐκόσμησας καλῶν, ἀλλ'
ἐδούλευσα θέλων, τοῖς ἀκάρποις λογι-
σμοῖς· ὅθεν ἐπτώχευσα.

Ἰλεως ἴλεως, ἴλεως ἔσο Κύριε· κρῖνον τὴν
κρίσιν μου ἐμοί, Δικαιοκρῖτα τὸν μικρόν
μου στεναγμόν, διὰ ἔλεος μέγα, προσδε-
χόμενος Χριστέ, καὶ μὴ παρίδης με.

Ἀποδυσάμενοι τὸ δυσαχθὲς χιτώνιον, τῆς
ἀκρασίας, τὴν φαιδρὰν τῆς ἐγκρατείας,
ἐνδυσώμεθα στολήν, καὶ λαμπροὶ γε-
γονότες τὴν λαμπρὰν τοῦ Λυτρωτοῦ,
φθάσωμεν Ἐγερσιν.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με σῶσόν με, ἡ τὸν Σωτῆρα
τέξασα, ἴδε τὴν θλίψιν μου Ἀγνή, ἣν ἡ
πληθὺς τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν,
ἐμποιεῖ καθ' ἡμέραν, **τῆ ἀθλία μου**
ψυχῆ, ἐξ ἀπογνώσεως.

Κανὼν β', Ὠδὴ β', Τριωδίου Ἦχος γ'
Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ὁ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν πηγάσας ὡς Θεός, ἦν διὰ τῆς ἐγκρατείας, πάντες βροτοὶ ἀρύσασθε.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· Ὁ καιρὸν ὀρίσας, ἱερὸν ἅγιον ὑμῖν, εἰς εὐωχίαν ψυχικήν, τὸ τῆς Νηστείας στάδιον.

Δόξα ...

Τριάδα δοξάσωμεν, Μονάδα προσκυνήσωμεν, ἄναρχον ἀνάρχου, Πατὸς Υἱὸν μονογενῆ, Πνεῦμα τὸ σύνθρονον Υἱῶ, καὶ Πατρὶ συναΐδιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀπαύστως, τὸν Σωτῆρα Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον, σώματί τε καὶ ψυχῇ, ὁμολογοῦντας ἐκ πάσης, ῥυσθῆναι περιστάσεως.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι ἐν τῷ λάκκῳ ἄβρωτον ἔδειξας ποτέ, τὸν Δανιήλ ἐκ λεόντων, **νηστεία συμφραξάμενον.**

Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, Ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ».

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ὁσίου Ἰησους πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς.

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν

έσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου».

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον αγιάσματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε, ἀρωμάτων, ὅλως συνετέθης, εἰς ὄσμήν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ θυρεὸν εὐχὴν Ὅσιε, ἔχων αἰεὶ, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, θριαμβεύσας κατήσχυνας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἀντιτιθεὶς σοφῶς ἔσβεσας, τὸν τῆς σαρκός, νόμον καὶ νομίμως, τῷ Κυρίῳ δεδούλευκας.

Δόξα ...

Ἄπασαν τὴν ἔφεσιν, καὶ τὴν διάνοιαν Ὅσιε, πρὸς τὸν Χριστοῦ, πόθον προσερείσας, τῶν γηϊνῶν ἠλόγησας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἰλεων γενέσθαι μοι, ἐκδυσσωπῶ αἰεὶ Δέσποινα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως

Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, Ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.

**Δακρύων τοῖς ρεύμασι, καθάπερ
δένδρον σοφέ, ἀεὶ παινόμενος,
δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίως
ἐξήνθησας· ὅθεν σε συνελθόντες,
ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε,
ἀσκητῶν ὠραιότης, ἀλλὰ ταῖς ἱκεσίαις
ταῖς σαῖς, πάντα περίσωζε.**

Ἔτερον, Ἐπεφάνης σήμερον.

**Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ
ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σου**

σοφέ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκας,
θαυματοφόρε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῆ Παρθένε,
προσφυγόντες ἅπαντες, δεόμεθά σου
έκτενῶς, Μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ
φιλανθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους
σου.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,
καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σω-
τηρίας μου».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν**

**δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Εἰς τὴν ζ' Ὠδὴν Μαρτυρικὸν

**Ὁ παιδρῦνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ
χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς
ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος
Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν
εἰρήνευσον ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τὴν
εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος
ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ
ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.**

Στίχοι.

Τὶ τοῦτο, Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λείπω μεταστάς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.
Δευτερίη Τίτοιο ἀπὸ ψυχὴν Νόες ἦσαν.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων καὶ ἀταδέλφων Ἀμφιανουῦ
καὶ Αἰδεσίου.**

Στίχοι.

Σὼ συμβυθισθεὶς Ἀμφιανὲ συγγόνω,
Ἵδωρ θαλάσσης ἀμφιέννυμαι, λέγε.

**Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας.**

Στίχοι.

Σεμνή, καλή τε ἡ Θεοδώρα οὔσα,
Δῶρον προσήχθη εὐάρεστον Κυρίῳ.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Πολυκάρπου.**

Στίχοι.

Ὡς κλῆμα τμηθεὶς Πολύκαρπος Κυρίου,
Τὸν καρπὸν οὕτω πλείονα Χριστῶ φέρει.

**Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

«Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων,
συγκαταβάνα θεϊκῆ τῆ δυνάμει, καὶ
ὀφθέντα Κύριον Ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς**

δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε
κενοὺς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς

τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὁ Εἰρμός.

«Ἐν Σιναιῷ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ
βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
Θεότητος, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ.
Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον,
ράβδον τὴν βλαστήσασαν, Ἡσαΐας
κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης Δαυΐδ».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ, ΗΧΟΣ Β'.

**Τὸ φῶς σου τὸ ἀἶδιον, ἐξαπόστειλον
 Κύριε ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα ,τὰ
 κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, **πρεσβείαις τοῦ
 Προδρόμου καὶ σῶσόν με.****

**Τὸ φῶς σου τὸ ἀἶδιον, ἐξαπόστειλον
 Κύριε ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα ,τὰ
 κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, **πρεσβείαις τοῦ
 Ἱεράρχου καὶ σῶσόν με.****

**Τὸ φῶς σου τὸ ἀἶδιον, ἐξαπόστειλον
 Κύριε ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα ,τὰ
 κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, **πρεσβείαις τῆς
 Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.****

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ·
Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη,
αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν
οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν
οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι
αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνε-
τείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο,
καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς,
δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν
λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ
καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραήλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ , ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὄργάνῳ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.**

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.**

Ἕμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν** τὴν εωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ**, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν** ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**
 - **Σοὶ Κύριε.**
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

**τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου
ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν,
σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ
τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε
Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν
ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
εὐλόγησον πάντα ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν

**Ἀπόστιχα τοῦ Τριωδίου Ἀπόστιχα τοῦ
Τριωδίου Ἦχος βαρὺς Ἰδιόμελον.**

Ἡμαρτον ὁμολογῶ σοι Κύριε, ὁ ἄσωτος ἐγώ, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα· ἐκεῖθεν γὰρ ἐκπεσών, ἐγενόμην ἄθλιος. Ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱός σου, ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω, οὐ χρήζω κατηγορῶν, οὐδὲ πάλιν μαρτύρων, ἔχω θριαμβεύουσάν μου τὴν ἀσωτίαν, ἔχω στηλιτεύουσαν τὴν φαύλην πολιτείαν, ἔχω καταισχύνουσαν τὴν παροῦσάν μου γύμνωσιν, πρὸς ἐντροπὴν δὲ τὰ ῥάκη, ἃ περιβέβλημαι. Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος βαρὺς.

Ἡμαρτον ὁμολογῶ σοι Κύριε, ὁ ἄσωτος ἐγώ, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα· ἐκεῖθεν γὰρ ἐκπεσών, ἐγενόμην ἄθλιος. Ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱός σου, ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω, οὐ χρήζω κατηγορῶν, οὐδὲ πάλιν μαρτύρων,

ἔχω θριαμβεύουσάν μου τὴν ἀσωτίαν,
 ἔχω στηλιτεύουσαν τὴν φαύλην
 πολιτείαν, ἔχω καταισχύνουσαν τὴν
 παροῦσάν μου γύμνωσιν, πρὸς ἐντροπὴν
 δὲ τὰ ῥάκη, ἃ περιβέβλημαι. Εὐσπλαγχνε
 Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ
 ἅγιον, μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ
 ἐλέησόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
 τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἦχος βαρὺς Μαρτυρικὸν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων,
 ἀγαλλόμενοι, ἀνεβῶν οἱ Ἀθλοφόροι·
 Κύριε δόξα σοι.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος
 βαρὺς.**

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, καὶ
 ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, Χριστέ,
 βοῶντας· Κύριε δόξα σοι.

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
 καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
 τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός σου,
 καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
 οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε,
 πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν
 θύραν τοῦ ἐλέους σου.**

Κύριε ἐλέησον (40).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ένδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἄμην.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,

ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν. (Μετάνοια).

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ',
Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ
τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς,.**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν. (Μετάνοια).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ε΄(5).

- **Τ**ὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου
- πρόσχες τῆ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρῶτῃ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου,
τὸ πρῶτῃ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι
- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
- οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐμίσησας πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν
- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυ-
νήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον
ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
- ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος
ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
- κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀποπεσάτω-
σαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον
αὐτούς ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.

- καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσο-
νται καὶ
- κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυ-
χήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου
- ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε ὡς
ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ' (89).

- **Κύριε καταφυγὴ ἐγεννηθης** ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ
 - πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλα-
σθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
 - μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς τα-
πεινῶσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ
ἀνθρώπων
 - ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
Κύριε ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθὲς ἦτις διῆλθεν καὶ
φυλακὴ ἐν νυκτὶ
 - τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσο-
νται τὸ πρῶτ' ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.
 - τὸ πρῶτ' ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ
ἐσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξη-
ρανθείη
- ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν
τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν

- ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου
- ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
- αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραϋτῆς ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα
 - τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου
 - ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ· ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
 - ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
 - εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ
 - καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
 - καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν **κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.**

Ψαλμὸς ρ'(100).

- **Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**
- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ·
πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμενη ἐν
ἀκακία καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας πα-
ραβάσεις ἐμίσησα·
- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·
ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ
ἐγίνωσκον·
 - τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπε-
ρηφάνῳ ὀφθαλμῶ καὶ ἀπλήστῳ καρδία
τούτῳ οὐ συνήσθιον·
 - οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς
τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μέτ'
ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός
μοι ἐλειτούργει
 - οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κα-
τεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου
 - εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτενον πάντα
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντα τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υιῷ και Αγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸ πρῶτῃ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Τὸ πρῶτῃ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε τὸ πρῶτῃ εἰσακούση τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρῶτῃ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των αιῶνων, αμήν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνήν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἰόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐθὺς ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους στίχους δευτεροῦντες τοὺς τρεῖς καὶ τρισσεύοντες τον τελευταῖον ψάλλοντες αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ

λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου
πᾶσα ἀνομία **(δίς)**.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου
(δίς).

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου **(δίς)**.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου **(τρίς)**.

Τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν
τῆς Δ' Ἑβδομάδος ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ
διαβήματά μου κατεύθυνον...»
ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἦχος β' Τὸν Σταυρόν
σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν **(τρίς)**.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί .. Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Τῆ Δευτέρα, Τρίτη καὶ Πέμπτη.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ μητέρα, καὶ
 τῶν ἀγίων ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως
 ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι,
 Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς
 κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον,
 καὶ πρεσβεύουσιν ἀπάυστως ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι
 ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ
 ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς
 πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει,

Ὁρθοδόξων ἢ Πίστις, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, **μόνε φιλόνησθε.**

**Τὴν Δ΄ ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν τὸ κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως**

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

**Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἑδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον**

Κύριε ἐλέησον (μ')40.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον

, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

**Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί ... Καὶ
 νῦν ...**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
 μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
 ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
 Ὁσίου Ἐφραΐμ.**

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
 καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
 ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
 χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
 τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
 ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
 τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
 ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ Εὐχὴ τῆς Α' Ὑρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
 καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
 εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
 φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
 ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
 κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
 ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
 τῆς παναχράντου σου Μητρός, **καὶ**

πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ΄ Ὦρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ΄ ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ις' (16).

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης**
μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις
 - ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμα μου
ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας
 - ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπε-
σκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ
εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία
 - ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκλη-
ρὰς

- κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου
- ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου
- θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκόντων τῆ δεξιᾶ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με
- ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον
 - τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 - Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῆ
 - ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
 - Ἀνάστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
 - Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἰῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν

- ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου,** ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
 - Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
 - Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
 - Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
 - Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
 - Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
 - Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 - Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
 - Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

- Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἔστι.
 - Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἠρετίσατο.
 - Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
 - Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
 - Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.
 - Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
 - Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
 - Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
 - Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
 - Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

- Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός
 - σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
 - ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
 - ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
 - ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρῶσθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα

- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει
- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ **θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**
Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.

ὁ β' χορός.

**Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.**

ὁ α' χορός

**Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου**

**Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.**

ὁ β' χορός

**Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.**

**Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.**

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον**

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

**Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, **φιλόανθρωπε, δόξα σοι.****

Δόξα Πατρί ...

**Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου
παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν
τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ
χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ
μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν
περιστάσεσιν, ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς
πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ
πανταχοῦ ὡσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις
σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς
ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον, ἵνα
συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν καὶ
δοξολογῶμεν τὸ Πανάγιον σου Πνεῦμα.**

Καὶ νῦν ...

Ἡ ἐλπίς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ
τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος,
τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ
ἀχείμαστος, σὺ εἶ, Θεοτόκε ἄχραντε ἄλλ'
ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ
πρεσβείᾳ σου μνήσθητι καὶ ἡμῶν,
Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτῆρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ Ἐισάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον

Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολύεσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν

ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
 , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

**Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
 μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'**

ἐαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς **ιβ'**
λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Γ' Ὑρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
 Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
 Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
 ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς
 ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
 δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' Ὑρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς νγ' (53).

- **Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν**
με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με

- ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου
- ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν
- ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
- ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς
- ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθὸν
- ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου **ἐπεΐδεν ὁ ὀφθαλμός μου**

Ψαλμὸς νδ' (54).

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου** καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου
- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην
- ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ
- φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκάλυψέ με σκότος

- καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας
ὥσει περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ
καταπαύσω;
- ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ
ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
- προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν τὸν σώζο-
ντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος
- καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε
τὰς γλῶσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν
ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν
μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία
- καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
- ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα
ἂν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρη-
μόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ
- σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμῶν
μου καὶ γνωστὲ μου
 - ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας
ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπο-
ρεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
- ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ κα-
ταβήτῳσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρῖαι
ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ
ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
- ἐσπέρας καὶ πρωῖ καὶ μεσημβρίας
διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται
τῆς φωνῆς μου

- λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
- οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν
 - ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
 - διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ, ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες
- ἐπὶ ῥίψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
 - σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, **ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ Κύριε.**

Ψαλμὸς 4' (90).

- **Ὁ** κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.
 - Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεὸς μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.
- Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταιί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

- Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
- Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
- Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευόμενου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
- Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.
- Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.
- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
- Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
- Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

- Κεκράζεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
 - Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρί .. Και νυν ... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα Πατρί. και Υἱῷ και Αγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος β'.

ὁ α' χορός.

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον, διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον, διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις
Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ
παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν
δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.
καταδεξάμενος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ.

Τροπᾶριον τῆς Προφητείας Ἰησοῦ βαρυς.

Σωτηρία ἡμῶν ὑπάρχεις Κύριε, καὶ
ὑπερασπιστὴς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος,
φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρί .. Και νυν ...

Σωτηρία ἡμῶν ὑπάρχεις Κύριε, καὶ

ὑπερασπιστῆς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος,
φιλάνθρωπε.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς μὲ'.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή, καὶ
δύναμις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Θ', 9 - Ι', 4).

Τάδε λέγει Κύριος· Γνώσονται πᾶς ὁ
λαὸς τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ οἱ καθήμενοι ἐν
Σαμαρεία, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῆ καρδία,
λέγοντες· Πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλλὰ
δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους, καὶ κόψωμεν
συκαμίνους, καὶ κέδρους, καὶ
οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον, καὶ
ράξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ'
ὄρους Σιών ἐπ' αὐτόν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ διασκεδάσει. Συρίαν ἀφ' ἡλίου
ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἑλληνας ἀφ' ἡλίου
δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ
ὄλω τῷ στόματι. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ
ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ
ὑψηλή. Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη, ἕως
ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν.
Καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ, κεφαλὴν
καὶ οὐράν, μέγαν καὶ μικρόν, ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ, πρεσβύτην, καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα
θαυμάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή, καὶ προφήτην

διδάσκοντα ἄνομα οὗτος ἢ οὐρά. Καὶ
 ἔσονται, οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν
 τοῦτον, πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν, ὅπως
 καταπίωσιν αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς
 νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ
 Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν, καὶ
 τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει, ὅτι πάντες
 ἄνομοι καὶ πονηροί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ
 ἄδικα. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ
 θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. Καὶ
 καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ὡς
 ἄγνωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός,
 καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ
 δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλω
 τῶν βουνῶν πάντα. Διὰ θυμὸν ὀργῆς
 Κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη, καὶ ἔσται ὁ
 λαὸς ὡς κατακεκαυμένος ὑπὸ πυρός,
 ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ
 ἐλεήσει, ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιά, ὅτι
 πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν,
 καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆ ἄνθρωπος, ἐσθίων
 τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ.
 Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ
 Ἐφραΐμ τοῦ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα
 πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν. Ἐπὶ τούτοις
 πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός· ἀλλ' ἔτι ἡ
 χεὶρ ὑψηλή, οὐαὶ τοῖς γράφουσι
 πονηρίαν! γράφοντες γάρ, πονηρίαν
 γράφουσιν, ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν,
 ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ
 μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς

διαρπαγήν, καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομίην.

Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἢ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόρρωθεν ἦξει, καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν, τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγὴν; Ἐπὶ πᾶσι τούτοις **οὐκ ἀπεστράφη, ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή.**

Προκείμενον Ἦχος γ' Ψαλμός μς'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀμήν

ὁ Ἀναγνώστης:

**Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς
Χριστέ, ὁ Θεὸς ἐπὶ Σταυροῦ τὰς
ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας,
ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κρίζοντα
Κύριε, δόξα σοι.**

Δόξα Πατρί ...

**Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν
Ἄγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν
πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
βουλήσει γὰρ ἠὺδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν
ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ**

τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὄθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι Ἁραῶς
ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
**παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν
Κόσμον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τῆ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.
Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ,
συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε·
βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα,
δεῖξον ὡς αἰὲ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ
γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς
ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων
ἀρχιστράτηγος.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Ἐπεδοξαμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε, διὰ γὰρ τοῦ
Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε,
νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν,
τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν, διὸ
εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς
κραταιὸν **Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
μόνον πολυέλεον.**

**Τὴν Δ' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν τὸ κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως
Κοντάκιον**

Αυτόμελον. Ἦχος βαρὺς

**Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
 πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
 παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
 Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
 τὸ νίκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
 μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
 εἰς τὸν Παράδεισον.**

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
 , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι

εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ' λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον ἰβ'.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὠρας:

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν

αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ
 σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε,
 πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς
 εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους
 ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
 ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
 καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
 ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς
 καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
 λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
 τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς
 πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
 φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
 αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
 ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ
 εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
 Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' Ὡρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

- **Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου**
Κύριε τῶν δυνάμεων
- ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
 εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
 καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
 ζῶντα
- καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ
 οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ
 θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά
 σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς
 μου καὶ ὁ Θεός μου
- μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
 σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
 αἰνέσουσί σε
- μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐστὶν ἡ ἀντίληψις
 αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ
 καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
- ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς
 τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ
 νομοθετῶν
- πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύνα-
 μιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών

- Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι
ὁ Θεὸς Ἰακώβ
- ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ
ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ
σου
- ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς
αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην
παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτω-
λῶν
- ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ
Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει
Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πο-
ρευομένους ἐν ἀκακίᾳ
- Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος
ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.
Ψαλμὸς πδ' (84).
- **Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου**
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ
- ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου
ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν
- κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου,
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου
- ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σω-
τηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν
σου ἀφ' ἡμῶν
- μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ
διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν;

- ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαὸς σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ
- δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
- ἀκούσομαι τὴν λαλήσει ἐν ἑμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν
- πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν
- ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
- ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
- καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
- δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμι ἐγὼ**
- φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεὸς μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ
- ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν

- εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου
- ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
- ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
 - ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου
- οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
- ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας
- ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
- ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
 - ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν

- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- **Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ... Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**
- **Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.**

Ἦχος πλ.δ'.

ὁ α' χορός.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός.

Στίχ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

α' χορός

Στίχ. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν
σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν.**

Θεοτοκίον (χῦμα).

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ σῶσον, **Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.**

Καὶ εὐθύς λέγομεν τὸ παρὸν.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης
τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν
ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

**Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ**

Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας
ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος,
μνήσθητί μου, Κύριε, **ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.**

Δόξα Πατρί ...

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὐρέθη ὁ σταυρὸς σου· τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς
βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου
πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας,
Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ
κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ
τεκοῦσα, ἔλεγε δακρῦουσα. Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν,
ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
Θεὸς μου.

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

**Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῆκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν**

εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον (40').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν... Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι

εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

καὶ εὐθύς.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ποιοῦντες ἅμα καὶ μικρὰν μετάνοιαν
μίαν.

ὁ α' χορός.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν

ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν
ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί ...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα

καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
 εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
 δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
 μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
 της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν , τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
 ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν
 Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. **Καὶ ζωὴν**
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν
γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ
ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ
πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Εἶτα τό,

Πάτερ ἡμῶν , ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

ὁ Ἀναγνώστης.

**α'. Τὸ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
Ἦχος βαρὺς.**

**Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καί, ὡς
ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε
ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

**Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν**

εἰς τὸν Παράδεισον.

**Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἑβδομάδας τῆς Μ.
Τεσσαρακοστῆς, λέγομεν καθ' ἑκάστην
τὰ ἑξῆς κοντάκια.**

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῆ μὲν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων.

**Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας
δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ
ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον
ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς
τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.**

Τῆ δὲ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου.

**Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς
χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον
ιερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς
ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ
πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις
τὴν μετάνοιαν.**

**Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ,
Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ Ἦχος δ'**

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν**

συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν
σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν,
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς
πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον,
ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

**Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Νικολάου (τῇ αὐτῇ
ἡμέρᾳ).**

**Κοντάκιον, Ἦχος γ´. Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς
ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ
Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν
σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς
ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο
ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.

γ'. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

**δ'. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου [ὄρα ἐν τῷ
τέλει τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικὸν.**

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ
χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου

ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος
 Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν
 εἰρήνευσον ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τὴν
 εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος
 ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα Πατρί ...

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
 ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
 πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
 ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν ...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν

ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν
 Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης,
 ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
 πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
 ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
 ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, **Θεοτόκε,**
τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (40κις).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς

ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ,
 αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
 , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
**εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
 αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Αμήν

**Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοῦς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
᾽Οσίου Ἐφραΐμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Αμήν

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Αμήν

**Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν**

πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης
 ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ
 ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ
 εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον
 ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν
 θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς
 ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις
 δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ
 ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ
 ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν
 τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
 τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
 ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
 ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς
 διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον
 ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ
 ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
 τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν
 παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
 ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
 ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω
 τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν,
 εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν
 καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν
 εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ
 ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ
 ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί,
καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετὰ τὸ
«Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν·**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Κύριε ἐλέησον (ιβ’).

ὁ Προεξάρχων τὴν Εὐχὴν.

**Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ’ ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἵνα διαπαντὸς δοξάζω,
ὕμνῳ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς,
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς ἁμῶν.**

Εἶτα ἡ μικρὰ ἀπόλυσις.

**Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἀπριλίου
2024.**

**Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα,
Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,

καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.**
- **Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.**
- **Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.**
- **Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.**
 - **Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.**
- **Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.**
 - **Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.**

- Ἄπο ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 - Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
 - Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
 - Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
 - Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 - Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 - Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 - Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
- **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**
 - Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ

σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
 τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
 τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
 Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
 ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
 καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
 Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
 χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
 αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε** ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορὸς

- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς**
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἔσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.
 - Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη
μου.
 - Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι
προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
 - Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
 - Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ
ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ
λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
 - Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

- Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.
- **Ψαλμὸς 141.**
- Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

➤ ῥῥσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,
ὄτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου Ἦχος γ' Ἔστησαν τὰ τριάκοντα.

Κύριε ὁ Σταυρῶ κτείνας τὸν δόλιον, τῆς αὐτοῦ ῥῥσαί με ἀπάτης, τὸν ἀμαρτάνοντα καὶ ἐξαπατώμενον, καὶ Νηστεία ἐκκαθάρας με, δίδου μοι τὰ σὰ θελήματα τελεῖν, ὅπως βλέψω Δέσποτα, γεγηθῶς τὰ σεπτὰ Παθήματά σου.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος γ'.

Τέτρωμαι, ἠδονῆς ῥομφαία Κύριε, καὶ δεινῶς ὄλως ἐνεκρώθην, ἴασαι, ζώωσον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ τῆ λόγχη τρωθεὶς Δέσποτα, καὶ τοὺς τετρωμένους

βέλει τοῦ ἐχθροῦ, ὡς Σωτὴρ ἰασάμενος,
καὶ σεπτῶν σου Παθῶν κοινωνὸν
ἀνάδειξόν με.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἔτερον τοῦ κυρίου Θεοδώρου Ἦχος β'
Σταυρωθήτω ἔκραζον.

Τῆ Νηστεία Κύριε, τὰς ψυχὰς
φωτισθέντες, καταξιωθῶμεν, τὸν
Σταυρόν σου ἀκατακρίτως ἰδεῖν ἐν χαρᾷ,
καὶ προσκυνῆσαι φοβερῶς· διαλάμπει
γὰρ αὐτός, Πάθη τὰ σὰ τὰ ἐκούσια, ἃ
εὐδόκησον φθάσαι, ἡμᾶς ὡς
φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Ἦχος β' Ὅτε, ἐκ τοῦ
ξύλου σε νεκρὸν.

Λόγω, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος
οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε
πιστός, σπέρματα σωτήρια
καταβαλλόμενος, καὶ θερίζων τὸν
ἄσταχυν, πολύχουν θεόφρον, τοῦτον τῷ
Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος, ὧ νῦν
παριστάμενος μάκαρ, μέμνησο τῆς
ποιμνης σου ταύτης, τῆς ἀεὶ τιμώσης σε
θεόπνευστε.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος β'

Πρᾶος, πεφυκῶς καὶ προσηνής, τῆς
Ὁρθοδοξίας τῷ ζήλω, ὠφθης μαχόμενος·
πίστιν γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος,
καὶ ὡς δόρυ ἐγκράτειαν, Νικήτα
θεόφρον, ἄπασαν τὴν βλάσφημον,
αἵρεσιν ἤλεγξας, θείαν, τοῦ Σωτῆρος
εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε, ὄροις
πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐξορίαις σε πικραῖς, καὶ
σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις, ὁ
σκοτεινότατος, τύραννος κατέκλεισε
θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσου τὴν οἴκησιν,
ἐν νῷ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι,
Πάτερ ὑπέμεινας, οὔ νῦν, τὴν
εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι
μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα
δρεπόμενος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτέ, ἥλιος ὀρῶν σε
ἐν ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον, ἔφριξαν δὲ
κάτωθι τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ
ἐξανέστησαν, ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ
ἐπουράνια πάντα ἐξέστησαν, σοῦ δὲ τῷ

Σταυρῶ παρεστῶσα, ἔκλαιεν ἡ ἄχραντος
Κόρη, ἀνυμνολογοῦσά σε φιλόφρονε.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίαν
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας.

Προκείμενον Ἦχος γ' Ψαλμὸς μζ'.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Στίχ. Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει
ἀγίῳ αὐτοῦ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Ζ', 1-5).

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· Εἰσελθε
σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτόν,
ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου, ἐν τῇ
γενεᾷ ταύτῃ. Ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν
καθαρῶν, εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἑπτὰ ἑπτὰ,
ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν
μὴ καθαρῶν, δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ.
Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν

καθαρῶν, ἑπτὰ ἑπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ, ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας. Καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

Προκείμενον Ἦχος β' Ψαλμὸς μὴ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Η', 32 - Θ', 18).

Υἱέ, ἄκουέ μου, καὶ μακάριοι, οἱ ὁδοὺς μου φυλάξουσιν. Ἀκούσατε σοφίαν, καὶ σοφίσθητε, καὶ μὴ ἀποφραγῆτε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς εἰσακούσεται μου, καὶ ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Οἱ δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς ἐμέ, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἐαυτῶν ψυχάς, καὶ οἱ μισοῦντές με, ἀγαπῶσι θάνατον. Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἐαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἐαυτῆς οἶνον, καὶ

ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.

Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν, εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πείτε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν.

Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε, δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται, γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλή Ἁγίων, σύνεσις, τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις **χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν

Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**
- **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, **καὶ**
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόστιχα Ἦχος β' Ἰδιόμελον.

**Πατέρα σε τὸν Κτίστην, ἐπιγράφεσθαι
τολμῶ Κύριε, ζῶον ὑπάρχων γηγενές, τῆς
σῆς μετέχων εἰκόνοσ, κὰν τῆς υἱοθεσίας
διήμαρτον, ἀσώτως βιώσας, καὶ τῆ λήθη
τῶν σῶν δωρεῶν, ἐκδαπανήσας τὴν
περιουσίαν. Μὴ οὖν ἀποκηρύξης με, ὁ
τὸν σὸν εὐδοκήσας Υἱὸν μονογενῆ,
Σταυρὸν ὑπὲρ ἐμοῦ σαρκί, καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι, ἀλλὰ βελτιώσας, οἰκείωσον
σαυτῶ Φιλάνθρωπε.**

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας
τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ
παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι
ἡμᾶς.

Ἦχος β' Ἰδιόμελον.

Πατέρα σε τὸν Κτίστην, ἐπιγράφεσθαι
τολμῶ Κύριε, ζῶον ὑπάρχων γηγενές, τῆς
σῆς μετέχων εἰκόνοσ, κὰν τῆς υἱοθεσίας
διήμαρτον, ἀσώτως βιώσας, καὶ τῆ λήθη
τῶν σῶν δωρεῶν, ἐκδαπανήσας τὴν
περιουσίαν. Μὴ οὖν ἀποκηρύξης με, ὁ
τὸν σὸν εὐδοκήσας Υἱὸν μονογενῆ,
Σταυρὸν ὑπὲρ ἐμοῦ σαρκί, καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι, ἀλλὰ βελτιώσας, οἰκείωσον
σαυτῶ Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν

ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
 ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι,
 καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἦχος β' Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς
 Τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα
 τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, εἰ καὶ πυρί,
 καὶ βασάνοις παραδώσετε ἡμᾶς, οὐκ
 ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε σε ὁ ἄνομος λαός, Σῶτερ τὴν ζωὴν
 τῶν ἀπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε καὶ ἡ
 πάναγνος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου,
 παρεστῶσα ὠδύρετο, ὀλοφυρομένη·
 Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν
 ὀφθαλμῶν, οἴμοι! πῶς κακούργων ἐν
 μέσῳ ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὃ τὴν
 γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασι;

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
 κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
 οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
 ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
 λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
 δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τροπάρια Ἦχος πλ. α'.

**Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη
Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη,
σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.**

(Μετάνοια).

**Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν
μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν
ὑπὲρ ἡμῶν. (Μετάνοια).**

Δόξα ...

**Ἴκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι,
καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων
καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς
προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτῆμεθα.**

(Μετάνοια).

Καὶ νῦν ...

**Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαχνίαν,
καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν
ἱκεσίας, μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ'
ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνη,
μόνη εὐλογημένη.**

Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον (40).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,

πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἄμήν.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραΐμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν. (Μετάνοια).

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κύριε, ἐλέησον (12).

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀκόλουθον Εὐχὴν.

Παναγία Τριάς, τὸ Ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ, στήριξον, συνέτισον τὴν

καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν
 βεβηλότητα, φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
 ἵνα διὰ παντὸς δοξάζω, ὕμνῶ, προσκυνῶ
 καὶ λέγω· Εἷς Ἄγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς
 Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
 τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος **(ἐκ γ')**.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

**Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
 δόξα σοι.**

**Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
 πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς,
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων,
 ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου,
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
 Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων
 Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ),**
 τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, **(τοῦ Ἁγίου τῆς
 ἡμέρας)** καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι
 καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
 Φιλάνθρωπος.**

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.